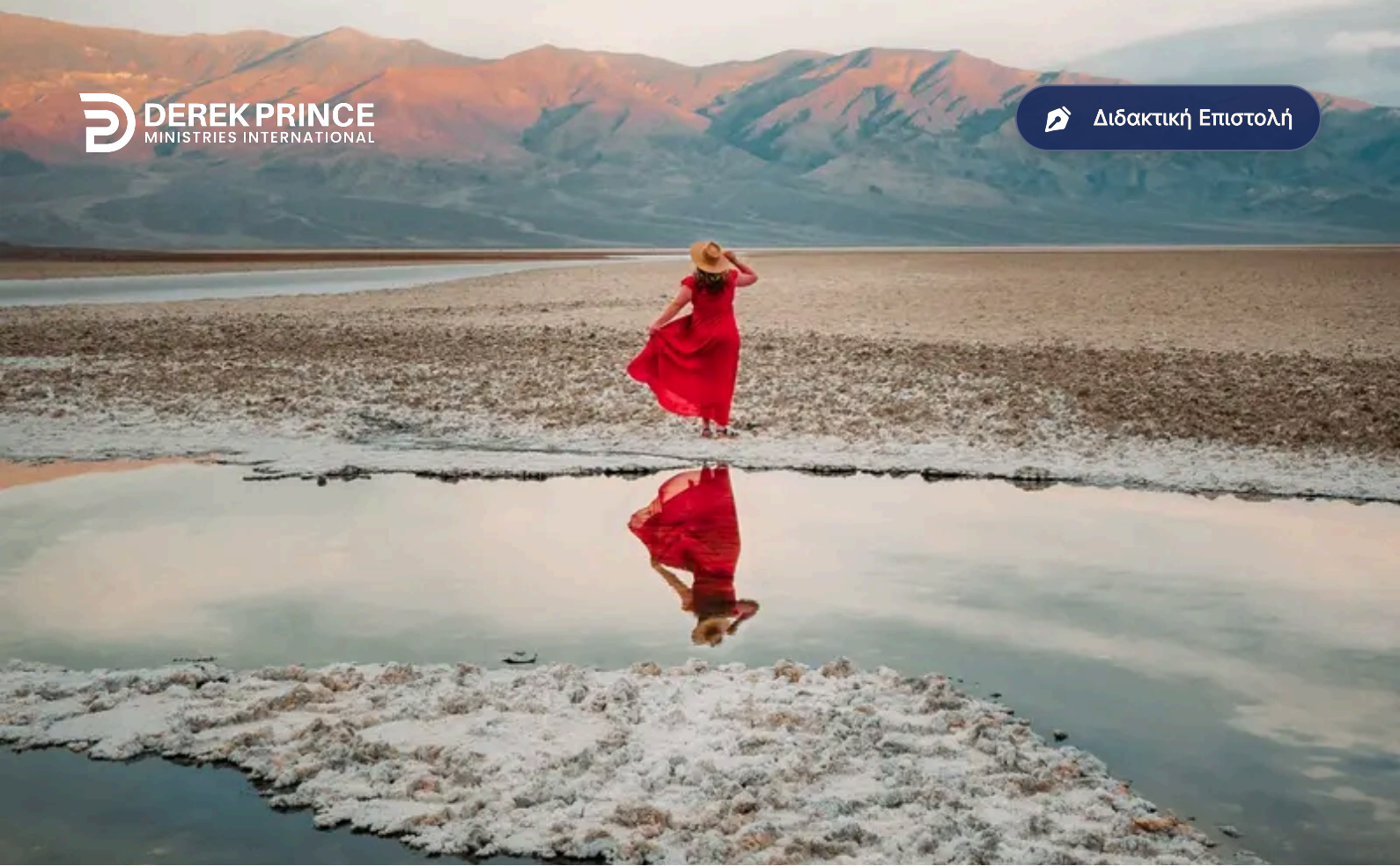

Πνεύμα, Ψυχή και Σώμα

Μέρος 1
Από τον Derek Prince

«Αυτός δε ο Θεός τής ειρήνης είθε να σας αγιάσει ολοκληρωτικά· και να διατηρηθεί ολόκληρο το πνεύμα σας, και η ψυχή, και το σώμα, άμεμπτα στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού». (Α΄Θεσσαλονικείς 5:23)

Ο Παύλος προσεύχεται ώστε αυτοί οι Χριστιανοί να αγιαστούν ολοκληρωτικά και προσδιορίζει τις τρεις διαστάσεις που αποτελούν την ανθρώπινη προσωπικότητα: το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα.

Η διαφορά μεταξύ αυτών των τριών στοιχείων της προσωπικότητάς μας είναι ελάχιστα κατανοητή από τους περισσότερους Χριστιανούς. Ωστόσο, η Αγία Γραφή μάς προσφέρει έναν μοναδικό καθρέφτη που αποκαλύπτει τη φύση και τη μεταξύ τους σχέση και δείχνει πώς

προορίζεται να λειτουργεί το καθένα. Η εσφαλμένη χρήση αυτού του καθρέφτη οδηγεί σε έντονη εσωτερική απογοήτευση και δυσαρμονία.

Κατά την αρχική δημιουργία του ανθρώπου, ο Θεός είπε: «Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση» (Γένεση 1:26). Η «εικόνα» αναφέρεται στην εξωτερική εμφάνιση του ανθρώπου. Με τρόπο που δεν ισχύει για κανένα άλλο δημιούργημα, ο άνθρωπος αντανακλά την εξωτερική μορφή του Θεού. Γι' αυτό, όταν ο Υιός του Θεού ήρθε να κατοικήσει στη γη, ήρθε με μορφή ανθρώπου, όχι βοδιού ή σκαθαριού, ούτε καν με τη μορφή κάποιου ουράνιου όντος, όπως ένα σεραφείμ.

Η ομοίωση αναφέρεται στην εσωτερική φύση του ανθρώπου. Η Αγία Γραφή παρουσιάζει τον Θεό ως τριαδικό ον: *Πατέρας, Υιός και Πνεύμα*. Παρομοίως, αποκαλύπτει τον άνθρωπο ως τριαδικό ον, αποτελούμενος από *πνεύμα, ψυχή και σώμα*.

Η αφήγηση της δημιουργίας του ανθρώπου αποκαλύπτει πώς δημιουργήθηκε η τριαδική του φύση: Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από το χώμα της γης, και εμφύσησε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και ο άνθρωπος έγινε ζωντανό ον -πιο σωστά μια ζωντανή ψυχή.

Το πνεύμα του ανθρώπου προήλθε από την πνοή του Θεού. Το σώμα του πλάστηκε από πηλό και

μεταμορφώθηκε σε ζωντανή ανθρώπινη σάρκα. Αμέσως έγινε ζωντανή ψυχή.

Η ψυχή που σχηματίστηκε έτσι είναι το «εγώ», η ατομική προσωπικότητα. Συνήθως ορίζεται ως αποτελούμενη από τρία στοιχεία: τη θέληση, τη διάνοια και τα συναισθήματα. Έχει την ευθύνη να παίρνει προσωπικές αποφάσεις και εκφράζεται σε τρεις φράσεις: «θέλω, σκέφτομαι, αισθάνομαι». Εκτός αν αγγιχθεί από την υπερφυσική χάρη του Θεού, όλη η ανθρώπινη συμπεριφορά ελέγχεται από αυτά τα τρία κίνητρα.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για προσωπική κοινωνία με τον Θεό, όμως η αμαρτωλή του ανυπακοή επέφερε καταστροφικές συνέπειες και στα τρία στοιχεία της προσωπικότητάς του.

Οι Συνέπειες της Αμαρτίας

Αποκομμένο από την κοινωνία με τον Θεό, το πνεύμα του ανθρώπου πέθανε. Αυτό εκπλήρωσε την προειδοποίηση του Θεού: «όμως, από το δέντρο τής γνώσης τού καλού και του κακού, δεν θα φας απ' αυτό· επειδή, την ίδια ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε». Ωστόσο, ο σωματικός θάνατος του Αδάμ επήλθε μετά από περισσότερα από 900 χρόνια.

Μέσω της άσκησης της θέλησής του σε άμεση ανυπακοή προς τον Θεό, ο άνθρωπος έγινε επαναστάτης στην ψυχή του. Από τότε, κάθε άνθρωπος που κατάγεται από τον Αδάμ έχει κληρονομήσει τη φύση του επαναστάτη.

Στην επιστολή προς Εφεσίους 2:1-3 ο Παύλος περιγράφει τα αποτελέσματα της αποστασίας που έχουν επηρεάσει τον καθένα μας:

«Και εσάς, που ήσασταν νεκροί, εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών, σας ζωοποίησε· μέσα στις οποίες κάποτε περπατήσατε, σύμφωνα με το πολίτευμα του κόσμου τούτου, σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας τού αέρα, του πνεύματος, που σήμερα ενεργεί στους γιους τής απείθειας· ζανάμεσα στους οποίους και όλοι εμείς συναναστραφήκαμε κάποτε, σύμφωνα με τις επιθυμίες τής σάρκας μας, κάνοντας τα θελήματα της σάρκας και των συλλογισμών· και ήμασταν από τη φύση μας τέκνα οργής, όπως και οι υπόλοιποι».

Ως αποτέλεσμα της αμαρτίας, όλοι έχουμε πεθάνει στο πνεύμα μας. Στην ψυχή μας, όλοι έχουμε βρεθεί σε αποστασία εναντίον του Θεού. Και τα σώματά μας έχουν επίσης υποταχθεί στη φθορά, δηλαδή στην ασθένεια, την παρακμή και τον θάνατο.

Ωστόσο, η απέραντη αγάπη του Θεού είναι τέτοια, ώστε Εκείνος διαρκώς επιθυμεί την αποκατάσταση της κοινωνίας Του με τον άνθρωπο. Επιθυμεί με ζήλο το πνεύμα που έκανε να κατοικήσει μέσα μας. Επιπλέον, μέσω της θυσίας του Ιησού στον σταυρό, ο Θεός άνοιξε έναν δρόμο για την αποκατάσταση εκείνης της κοινωνίας που είχε χαθεί.

Οι Συνέπειες της Σωτηρίας

Στην επιστολή προς Εφεσίους 2:4-5 ο Παύλος συνεχίζει περιγράφοντας το έργο της σωτηρίας στο πνεύμα μας:

«Ο Θεός, όμως, επειδή είναι πλούσιος σε έλεος, εξαιτίας τής πολλής του αγάπης, με την οποία μάς αγάπησε, 5και ενώ ήμασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτημάτων, μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό· (κατά χάρη είστε σωσμένοι)».

Το πνεύμα μας, έχοντας επανενωθεί με τον Θεό, είναι και πάλι ζωντανό. Ταυτόχρονα, η ψυχή μας, μέσω της μετάνοιας και της πίστης, απελευθερώνεται από την αποστασία και συμφιλιώνεται με τον Θεό.

Επειδή, αν, ενώ ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου τού θανάτου τού Υιού του, πολύ περισσότερο, εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή του. 11Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στον Θεό διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου τού οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση.

Όταν συνειδητοποιούμε ότι όλοι έχουμε βρεθεί σε αποστασία από τον Θεό, κατανοούμε γιατί δεν μπορεί να υπάρξει γνήσια σωτηρία χωρίς μετάνοια. Η μετάνοια σημαίνει να εγκαταλείψουμε την αποστασία μας και να υποταχθούμε στη δίκαιη διακυβέρνηση του Θεού.

Η σωτηρία παρέχει επίσης αποκατάσταση για το σώμα. Απελευθερωμένα από τη δουλεία της αμαρτίας, τα σώματά μας γίνονται ναοί στους οποίους κατοικεί το Άγιο Πνεύμα, και τα μέλη μας γίνονται όργανα δικαιοσύνης. Τέλος, κατά την επιστροφή του Χριστού, τα σώματά μας θα μεταμορφωθούν σε αθάνατα σώματα, όπως το ίδιο το σώμα του Χριστού!

Απαιτήσεις για τη Μαθητεία

Ο Ιησούς ανέθεσε στους αποστόλους Του να κάνουν μαθητές από όλα τα έθνη. Δεν τους είπε να κάνουν μέλη εκκλησίας. Η μαθητεία απαιτεί μια ριζική ανταπόκριση σε κάθε τομέα της προσωπικότητας: σώμα, ψυχή και πνεύμα.

Η απαίτηση για το σώμα μας διατυπώνεται στην επιστολή προς Ρωμαίους 12:1: «Να παραστήσετε τα σώματά σας ως θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη στον Θεό...». Καλούμαστε να προσφέρουμε τα σώματά μας στον βωμό της θυσίας στον Θεό, όπως ακριβώς οι Ισραηλίτες υπό την παλαιά διαθήκη πρόσφεραν τα ζώα που θυσίαζαν στους βωμούς τους. Υπάρχει, όμως, μία σημαντική διαφορά. Οι Ισραηλίτες θανάτωναν τα ζώα που πρόσφεραν στον Θεό. Το σώμα που προσφέρουμε στον Θεό πρέπει να είναι ζωντανή θυσία.

Παρ' όλα αυτά, από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, τα σώματά μας δεν ανήκουν πλέον σε εμάς. Είναι ιδιοκτησία του Θεού, ναοί του Θεού. Είμαστε απλώς διαχειριστές, οι οποίοι πρέπει να δώσουμε λογαριασμό στον Θεό για τον τρόπο με τον οποίο φροντίσαμε τον ναό Του. Δυστυχώς, πάρα πολλοί Χριστιανοί σήμερα συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν τα σώματά τους σαν να τους ανήκουν ακόμη και σαν να είναι ελεύθεροι να τα χρησιμοποιούν όπως θέλουν.

Όσον αφορά την ψυχή μας, ο Ιησούς διατύπωσε την απαίτησή Του στο κατά Ματθαίον 16:24-25:

«Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του [κυριολεκτικά, την ψυχή του], και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί. Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει».

Ο σταυρός μας είναι ο τόπος όπου επιλέγουμε να πεθάνουμε. Ο Θεός δεν μας το επιβάλλει. Τον σηκώνουμε μόνο με τη δική μας ελεύθερη βούληση. Εδώ πρέπει να απαρνηθούμε την ψυχή μας. Αυτό σημαίνει ότι λέμε **Όχι** στις τρεις απαιτήσεις της ψυχής: «Θέλω, σκέφτομαι, αισθάνομαι». Από εδώ και στο εξής, δεν ελεγχόμαστε πλέον από αυτά τα τρία κίνητρα. Τη θέση τους παίρνουν ο λόγος και το θέλημα του Θεού. Καθώς υπακούμε στον λόγο και το θέλημα του Θεού, βρίσκουμε τη νέα ζωή που μας προσφέρει ο Ιησούς. Μόνο μέσω του θανάτου μπορεί η ψυχή μας να βρει αυτή τη νέα ζωή.

Καθώς εκπληρώνουμε την απαίτηση του Κυρίου για το σώμα και την ψυχή μας, το πνεύμα μας απελευθερώνεται για να εισέλθει σε κοινωνία με τον Θεό, ακόμη πιο θαυμαστή από εκείνη που χάθηκε εξαιτίας της πτώσης. Στην Α' επιστολή προς Κορινθίους 6:15-17, ο Παύλος προειδοποιεί τους Χριστιανούς να αποφεύγουν μια ανήθικη σεξουαλική ένωση με μια πόρνη, επειδή αυτό σημαίνει ότι γίνονται ένα σώμα με την πόρνη. Στη συνέχεια, σε άμεση αντίθεση, συνεχίζει: «Όποιος, όμως, προσκολλάται με τον Κύριο είναι ένα πνεύμα.».

Το υπονοούμενο είναι σαφές. Το λυτρωμένο πνεύμα μπορεί τώρα να απολαμβάνει μια ένωση με τον Θεό τόσο στενή και οικεία, όσο θα ήταν η σεξουαλική ένωση με μια πόρνη για το σώμα. Ωστόσο, μόνο το πνεύμα, και όχι η ψυχή ή το σώμα, μπορεί να βιώσει αυτή την άμεση και οικεία ένωση με τον Θεό.

Είναι κυρίως μέσω της πράξης της λατρείας που το πνεύμα μας εισέρχεται σε αυτή την ένωση με τον Θεό. Στο κατά Ιωάννην 4:23-24 ο Ιησούς είπε:

«Οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με το πνεύμα και με αλήθεια...Ο Θεός είναι πνεύμα· και εκείνοι που τον προσκυνούν με το πνεύμα και με αλήθεια πρέπει να τον προσκυνούν».

Κατέστησε σαφές ότι η αληθινή λατρεία πρέπει να είναι μια δραστηριότητα του πνεύματός μας.

Στη σύγχρονη εκκλησία υπάρχει ελάχιστη κατανόηση της φύσης της λατρείας, κυρίως επειδή δεν διακρίνουμε τη διαφορά μεταξύ πνεύματος και ψυχής. Η λατρεία δεν είναι ψυχαγωγία. Η ψυχαγωγία ανήκει στο θέατρο, όχι στην εκκλησία. Ούτε η λατρεία είναι το ίδιο με την δοξολογία. Δοξολογούμε τον Θεό με την ψυχή μας, και είναι σωστό να το κάνουμε. Μέσω της δοξολογίας μας έχουμε πρόσβαση στην παρουσία του Θεού. Όταν όμως βρισκόμαστε στην παρουσία Του, μέσω της λατρείας απολαμβάνουμε αληθινή πνευματική ένωση μαζί Του.

Το να μπορούμε να λατρεύουμε τον Θεό με αυτόν τον τρόπο είναι ο σκοπός της σωτηρίας, πρώτα στη γη και έπειτα στον ουρανό. Είναι η υψηλότερη και αγιότερη δραστηριότητα για την οποία είναι ικανός ένας άνθρωπος. Είναι όμως δυνατή μόνο όταν η ψυχή και το σώμα υποτάσσονται στο πνεύμα και έρχονται σε αρμονία μαζί του. Μια τέτοια λατρεία είναι συχνά τόσο βαθιά, ώστε δεν μπορούν να την εκφράσουν τα λόγια. Γίνεται μια έντονη και σιωπηλή ένωση με τον Θεό.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L010-100-GRE

Τελευταία Ενημέρωση: 25 Sept 2026

Ιστοσελίδα: [Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)

“«Ο Θεός εξακολουθεί
να έχει καλή ακοή. Η
εξομολόγηση και η
εγκατάλειψη των
αμαρτιών μας ανοίγει
ξανά το κανάλι προς
Αυτόν.»”

Derek Prince

[Derekprince.com/el/resources](https://derekprince.com/el/resources)